

Doen alsof je thuis bent in de achterstandswijk

Doen alsof je thuis bent in de achterstandswijk

Hoe kom je er achter hoe erg een wijk verloedert? Door er te gaan wonen.

Onderzoekers van het Bureau Werken aan de Stad trekken zes weken lang in een woning in een probleebuurt om te ervaren hoe het is als bewoner.

Door Ines Jonker

Bewoners van de Molenbuurt in Almere hadden eind vorig jaar nieuwe burens, althans tijdelijk. Het waren de onderzoekers van het Rotterdamse Bureau Werken in de Stad. Met slechts een opblaasbed, een tafeltje, een stoeltje en gordijnen hadden ze hun intrek genomen in een leegstaande woning.

Bij onwetende buitenstaanders vallen ze nauwelijks op. De onderzoekers doen boodschappen, maken een praatje met buurtbewoners en lopen wat rond in de buurt. „We doen de dingen die bewoners ook doen”, vertelt Ton Huiskens, directeur en een van de onderzoekers. Maar ze letten wel goed op.

„Gaan om zeven uur 's ochtends de lichten aan in de huizen ofwel wordt er gewerkt? Voel ik me veilig als ik 's avonds mijn fiets in de berging zet? Is het schoon? Is het stil in de lift of zeggen mensen gedag? Kun je er een beetje leuk rondlopen en zijn er winkels in de buurt?” De 'nieuwe' bewoners vormen zich een beeld van de wijk zodat ze antwoord kunnen geven op de vraag 'wat moet hier veranderen zodat je hier goed kunt wonen?'

De Molenbuurt is een jarenzeventigbuurt met eengezinswoningen, woonerven en verkeersdrempels, waar zwerfafval en hangjeugd de eerste tekenen van verloedering vormen. Oud wit woont er naast jong zwart en dat gaat niet altijd goed.

Woningcorporatie Goede Stede beheert er 325 flatwoningen. „De corporatie wil dat die nog twintig jaar meegaan en stelde ons de vraag: hoe zorgen we ervoor dat het een goede woonplek blijft?”, vertelt Huiskens.

De onderzoekers werken niet undercover, benadrukt Huiskens. „We maken ons gewoon bekend en bellen aan bij de burens om te vertellen dat we hier tijdelijk komen wonen en wat we doen.” Bewoners voelen zich volgens hem niet bespied. „Ze zijn juist vreselijk blij met ons omdat er iets gaat veranderen. Eerst zijn ze bang in het trappenhuis en daarna niet meer. Dan woon je toch een stuk prettiger.”

Belangrijkste doel van het Bureau Werken is om ervoor te zorgen dat mensen met weinig geld wel kansen krijgen, ondanks het feit dat ze in een slechte buurt wonen.

Huiskens: „Je ziet dat er in oude wijken op grote schaal wordt gesloopt en nieuwbouw gepleegd. Waar leidt dat toe? Antilliaanse kinderen die op vier verschillende basisscholen zitten. Dat is niet goed. Het volkshuisvestingsbeleid spoort dus niet met het onderwijsbeleid. Wij willen dat mensen in hun wijk kunnen blijven, en dat ze daar prettig en ontspannen kunnen wonen. Bewoners moeten trots kunnen zijn op hun buurt. Zeker als je geen werk hebt, is wonen heel belangrijk.”

De Stuurgroep Experimenten Volkshuisvesting subsidieert het project. Volgens directeur René Scherpenisse past het Almeerse experiment in een landelijke trend. „Als er problemen waren in een wijk dachten corporaties voorheen altijd meteen aan slopen. Maar als je onderliggende sociale problemen niet aanpakt, schiet je weinig op met sloop en nieuwbouw. Door tijdelijk in een wijk te wonen, is het makkelijker om de problemen te zien en blijkt dat sloop vaak niet nodig is.”

Eerder namen de onderzoekers tijdelijk hun intrek in de Peperklip in Rotterdam, een verloederd gebouw waar talloze nationaliteiten naast elkaar wonen. „Daar was van alles aan de hand. Een paar bewoners verziekten het voor de hele flat.

Postorderbedrijven bezorgden er niet meer, mensen durfden hun berging niet meer

in, er was geluidsoverlast. We hebben toen met de bewoners een plan gemaakt. Kachels werden gerepareerd en bergingen opgeknapt. En de bewoners hebben allerlei onderlinge afspraken gemaakt waar ze elkaar aan houden. Een paar mensen die er een zootje van maakten, zijn aangepakt." De aanpak heeft geholpen. Van de bewoners is 79 procent nu trots op hun woning, dat was 11 procent.

Kader:

De Molenbuurt in Almere

De Molenbuurt in Almere

Waarom dit onderzoek in de Molenbuurt?

De buurt gaat achteruit, het is er vies en bewoners voelen zich niet meer veilig op straat door asociaal gedrag van anderen.

Wat was de conclusie?

De wijk straalt troosteloosheid uit: vervuiling, een groenstrook die het net niet is en een unheimisch gevoel op straat. Het effect op de bewoners is 'wij tellen niet mee' en 'wij geloven er niet meer in'. Er zijn genoeg professionals in de wijk die weten wat er speelt maar de verantwoordelijkheid is niet duidelijk verdeeld.

Wat gaat er veranderen?

De corporatie GoedeStede gaat met de bewoners een toekomstplan maken en concrete acties op touw zetten.